

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยได้เริ่มกระทำกันอย่างเป็นทางการมาแล้ว ตั้งแต่สมัย ร.5 (กานคา ๗ ถลง 2513 : 1) จะเห็นได้ว่า เราได้ให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษ รongลงมาจากภาษาไทย เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก จนเกือบกล่าวได้ว่าเป็นภาษากลาง สำหรับติดต่อสื่อสารกันระหว่างประชาชาติต่างๆ (กมล เกาพิจิตร 2524 : คำนำ) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชดำริถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า

วิชาหนังสือไทยนั้นเมื่อรู้ก็แล้วก็พอทำการได้จริงอยู่ แต่เมื่อไม่รู้หนังสืออังกฤษแล้วจะรู้สึกคับแคบใจเมื่อภายหลัง เพราะเหตุว่าคำรับคำราววิชาการต่างๆ ซึ่ง เขาหลงพิมพ์ไว้เป็นภาษาต่างประเทศมีภาษาอังกฤษ เป็นคน มากมายหลายหมื่นหลายแสนฉบับนักการที่จะว่าเรียนให้รู้วิชาการต่างๆ ในเวลานี้ต้องอาศัยอานาษาอังกฤษ เพราะผู้ซึ่งจะสามารถแปลหนังสือคำรับ คำราววิชาการเหล่านี้ได้ เป็นภาษาไทยสำหรับที่จะให้เราเล่าเรียนนั้นมันน้อยตัวนัก เวลาที่ไมพอ คนที่ไม่พอที่จะแปลเป็นภาษาไทยได้ จำต้องเรียนจากภาษาอังกฤษ วิชาการอันใด ซึ่งจะมีในหนังสือไทยนั้นน้อยนัก ว่าโดยที่สุดเพียงแค่อานหนังสือรักสนุกๆ อย่างเดียว ถ้าใค้อานหนังสืออังกฤษแล้วก็รู้สึกความสนุกเพลิดเพลิน กว้างขวางขึ้นกว่าที่อานเรื่องไทยๆ ที่มีอยู่มกุนัก เพราะฉะนั้นการที่รู้หนังสืออังกฤษเป็นลาภอันวิเศษของนักเรียนซึ่งจะหาได้ในกาเล่าเรียน (อ้างถึงใน ประยุทธ์ สิทธิพันธ์ 2514 : 480)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงเป็นวิชาที่น่าจะเรียน สำหรับคนไทย ความแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2503 ภาษาอังกฤษจึงได้รับการจัดเข้าไว้เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรประถมศึกษาตอนปลาย โดยมีชั่วโมงเรียน สัปดาห์ละ 3-5 ชั่วโมง โดยกำหนดความมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้คือ

1. เพื่อให้เด็กเข้าใจว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก เป็นกุญแจแห่งคลังความรู้ และเป็นสื่อสำคัญในการติดต่อกับต่างประเทศ
 2. เพื่อให้เด็กรู้จักใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือสื่อความหมาย โดยให้มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนพอควรแก่ชั้น
 3. เพื่อให้เด็กเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และให้รู้ว่าโอกาสที่จะได้พบเห็นภาษาอังกฤษนั้นมีอยู่เนือง ๆ
 4. เพื่อให้เด็กสนใจในการศึกษาหาความรู้ ภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมอยู่เสมอ
 5. เพื่อให้เด็กมีพื้นฐานในการศึกษาคือ และเพื่อช่วยการศึกษาวิชาอื่น ๆ ด้วย
- (ศึกษาริการ 2511 : 10)

หลังจากที่ได้จัดการศึกษาตามหลักสูตรพุทธศักราช 2503 มาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้ว ได้มีข้อวิจารณ์เกี่ยวกับผลการศึกษิตตามหลักสูตรพุทธศักราช 2503 นานาประการ เมื่อมองจากสภาพปัญหาในขณะนั้นและจากการดำเนินงานด้านการศึกษาที่ผ่านมา ทำให้เกิดปัญหาจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ผ่านมา นั้นมีปัญหาและข้อบกพร่องมากมายที่เป็นสาเหตุทำให้การเรียนการสอนไม่ไ้ผลเท่าที่ควร ดังที่ศรีวิชัย สุวรรณฤทธิ (2520 : 86) ได้แบ่งประเภทของปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในช่วงเวลาทั้งกล่าวเป็น

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ครูมีความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่แม่นยำพอ ขาดความพร้อมที่จะสอน ขาดความรู้ด้านวิธีสอนที่ถูกต้อง และไม่มี ความมั่นใจในตัวเอง ขาดการใช้จิตวิทยาในการสอน ซึ่ง กานคา ณ. กลาง (2505 : 11) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า อาจเกิดจากครูยังไม่เข้าใจวิธีการสอน สอนด้วย ความรู้ผิด ๆ และไม่มีครูผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอกับการที่จำเป็นของสอนภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนของ ประเทศ การขาดแคลนครูภาษาอังกฤษที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมเป็นสิ่งบีบบังคับกดดันให้ทองจึกครูที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อน หรือมีประสบการณ์ด้านความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนน้อยมาสอน จึงปรากฏในทางปฏิบัติแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมักจะเป็นผู้จบวิชาเอกในสาขาอื่น ด้วยเหตุนี้เองการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่เป็นอยู่จึงไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร
- (วิลาศ หันนาคินทร์ (2513 : 11)

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู จำนวนของนักเรียนแต่ละห้องมากเกินไป นักเรียนไม่กล้าแสดงออก และไม่รู้จักช่วยตัวเอง ซากการสนับสนุนจากที่บ้าน และรู้สึกขัดแย้งในการเรียนภาษาสองภาษาพร้อม ๆ กัน

3. ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ลักษณะห้องเรียนของบางโรงเรียนไม่เหมาะสมกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนขาดห้องสมุด และหนังสือประกอบทางภาษา บางโรงเรียนยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือผู้บริหารไม่เข้าใจหลักสูตรภาษาอังกฤษที่พอ และมีจำนวนครูไม่เพียงพอ

4. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและระบบการศึกษา การตั้งจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรวิชา ภาษาอังกฤษกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในบางค้ำนไม่คล่องจองกัน หลักสูตรบาง เนื้อหาก้ไม่เหมาะสมกับความเป้นจริงของประเทศและหลักสูตรภาษาอังกฤษ ในอดีตไม่ไค่คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนในที่ต่าง ๆ กัน

5. ปัญหาเกี่ยวกับตำราเรียน ซากการวิเคราะห์ห้วิจัยเกี่ยวกับตำราต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษว่า แคละเล่มนั้นเหมาะสมหรือไม่ ตำราบาง เล่มยังขาดเทคนิคในการเร้าความสนใจของผู้อ่าน เนื้อหาในบางครั้งไม่เรียงลำดับจาก เนื้อหาที่ง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก ตำราบาง เล่มเน้นหนักไปในค้ำนไวยากรณ้อย่างเคียว

ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังมีข้อปลักย่อยอีกมากมาย และปัญหาเหล่านี้จะลดลงหรือหมดไปหากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและทราบปัญหาเกี่ยวกับตัว เองแล้วนั้น ไค่พยายามปรับปรุง แก่ไขปัญหานั้นให้หมดไป ฉะนั้นการเรียนการสอนภาษาจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียง ไค่นั้นขึ้นอยู่กับตัวจักรสำคัญ คือ ครู นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและตำราเรียนนั่นเอง

จากปัญหาหลายประการที่กล่าวมานี้ จึงมีผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางค้ำนหลักสูตร คือในปี 2518 กระทรวงศึกษาธิการ ไค่มีค้ำวที่ จะยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาเสีย (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 26) ถึงนั้นเมื่อมีพระบรมราชโองการ ประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 เปลี่ยนระบบการศึกษาจาก 7:3:2 เป้น 6:3:3 กระทรวงศึกษาธิการ ไค่ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่ง เป้นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้

ความสามารถขั้นพื้นฐานให้คงกับสภาพอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ประกอบอาชีพ
 ความควรแกว้ยและความสามารถได้ และดำรงตนเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตย
 ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โครงสร้างเนื้อหาสาระจึงไม่แบ่งแยกเป็นรายวิชา
 แต่จัดรวมเนื้อหาเข้าด้วยกันเป็นกลุ่มประสบการณ์และจัดการเรียนรู้ให้มีการผสมผสาน
 กันในระหว่างกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ใหม่มากที่สุด

มวลประสบการณ์ ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มี 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วยภาษาไทย
 และคณิตศาสตร์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการแก้ปัญหา
 ของชีวิต และสังคม กล่าวถึง ปัญหาและความต้องการของมนุษย์ในกันต่าง ๆ
 เพื่อความดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนา
 และสร้างนิสัย

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการ
 ทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ
 2520 : 2)

จากการที่ไม่มีมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา แต่กำหนด
 ให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในระดับชั้นมัธยมศึกษาแทน (กระทรวงศึกษาธิการ
 กรมวิชาการ 2526 : 6) ก่อให้เกิดปฏิริยาต่อต้าน และคัดค้านจากบุคคลภายนอก
 วงการสอนภาษาอังกฤษและบรรณาคือมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองพากัน
 เรียกร้องอย่างมากให้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาต่อไป (สุโร พงษ์ทองเจริญ
 2525 : 30) เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่บังคับในระดับ
 ประถมศึกษาตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไปเป็นเวลานานแล้ว ในที่สุดกระทรวง
 ศึกษาธิการ ก็จำต้องยอมตามกระแสธารนี้ โดยมีคำสั่ง วก.520/2523 ลงวันที่
 3 พฤศจิกายน 2523 ให้เพิ่มเวลาเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 อีกสัปดาห์
 ละ 5 ชั่วโมง โดยให้เริ่มการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นไป โดยจัดให้อยู่

ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษดังนี้

กลุ่มที่ 5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จะต้องเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งใน 2 วิชา คือ วิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาชีวิตที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตโดยขยายเวลาเรียนออกไปวันละ 1 ชั่วโมง เป็นวันละ 6 ชั่วโมง หรือปีละ 200 ชั่วโมง กล่าวคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 นอกจากเรียนกลุ่มที่ 1-4 รวม 1000 ชั่วโมงต่อปีแล้ว จะต้องเรียนวิชาในกลุ่มที่ 5 อีก 1 วิชา 200 ชั่วโมงด้วย (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ 2525 : 19)

สำหรับโรงเรียนที่จะนำการเปิดสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาทางกระทรวงศึกษาธิการ ใ้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาโรงเรียนที่จะเปิดสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

วิธีใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา

(1) โรงเรียนเป็นผู้เลือก โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

ครูผู้สอนจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- ก. เคยเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือโท ในระดับปริญญา หรืออนุปริญญา
- หรือ ข. มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 ปี และผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร พุทธศักราช 2523
- หรือ ค. สนใจในการสอนภาษาอังกฤษ และผ่านการอบรมภาษาอังกฤษตามหลักสูตร พุทธศักราช 2523

(2) โรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ตามที่ระบุไว้ในคู่มือครู เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยคและแถบบันทึกเสียง ฯลฯ

(3) โรงเรียนจะต้องมีเวลาเรียนสำหรับภาษาอังกฤษ 200 ชั่วโมง ความประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก.154/2523 ลงวันที่ 2 เมษายน 2523 เรื่องเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยจัดตารางเรียนวันละไม่เกิน 1 ชั่วโมง

หมายเหตุ สำหรับหนังสือเรียน และคู่มือครูให้ใช้ตามคำสั่ง กระทรวง
ศึกษาธิการ เรื่องกำหนดหนังสือเรียน และสื่อการเรียนระดับประถมศึกษาของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

แต่เนื่องจาก การสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ผ่านมาเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า
และเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษา นักเรียนไม่สามารถนำประสบการณ์ที่ได้จาก
การเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ได้ จึงได้มีการวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้ผลเสีย
เช่นนั้นเกิดขึ้นและหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น ปานตา ไซ้เทียมวงศ์ (อ้างถึงใน
สุมน อมรวิวัฒน์ และคณะ 2526 : 163-164) ได้กล่าวไว้ว่า การแก้ไขปัญห
เกี่ยวกับตัวครูก็คือ เมื่อไม่สามารถจัดครูสอนที่ได้เล่าเรียนมาให้สอนภาษาอังกฤษได้
โดยตรง จำเป็นต้องมอบหมายให้ครูที่ไม่ได้รับการฝึกทางด้านนี้มาสอนก็จะต้องจัดส่งครู
เหล่านี้ไปรับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร 2521 ซึ่งหน่วยงาน
ที่รับผิดชอบโรงเรียนอยู่จะเป็นผู้จัดขึ้น เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชาและ
ที่สำคัญอย่างยิ่ง คือให้เข้าใจวัตถุประสงค์ แนวทางการสอน วิธีการต่าง ๆ ตลอดจน
ทัศนคติที่ถูกต้องวิชานี้ เพื่อไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนต่อไป และวิธีการช่วยเหลือครูอีกทาง
หนึ่งคือ การจัดทำคู่มือครู ซึ่งจะมีรายละเอียดตั้งแต่การเตรียมตัวของครู วัตถุประสงค์
ในการสอน แต่ละบทเรียน สื่อการสอน กิจกรรม ฯลฯ อย่างละเอียด เพื่อให้ครู
กำเนินการสอนตามลำดับขั้นตอนและเกิดผลตามต้องการ ในด้านปัญหาเกี่ยวกับตำรา
เรียนนั้นได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรและสื่อการเรียนขึ้น โดยยึดแนว
การสอนที่เปลี่ยนแปลงไปและทฤษฎีทางจิตวิทยา การเรียนรู้ของเด็กวัยประถมศึกษา
ซึ่งถือว่าเด็กในวัยนี้สนใจกิจกรรมชอบทำงานเป็นกลุ่ม ต้องการความสนุกสนาน และขณะ
เดียวกันก็รู้จักใช้เหตุผลต้องการแสดงความสามารถของตนให้ผู้อื่นเห็น ตำราเรียน
จึงจัดทำขึ้นในลักษณะที่สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน บทเรียน
ไม่ยากหรือง่ายเกินไปจนทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายทอดย และเกิดความรู้สึกที่
ต่อต้านวิชาภาษาอังกฤษไปในที่สุด ทั้งนี้โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสำคัญ
ในการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว แม่นยำ และในเวลาเดียวกัน
ก็ฝึกคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ได้ ให้นักเรียนสนุกสนานและเป็นแรงจูงใจ
ให้สนใจที่จะเรียนรู้และค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองต่อไป ส่วนในคานปัญหาเกี่ยวกับ

ตัวนักเรียนนั้น การที่จะแก้ไขปัญหานี้ อาจทำได้โดยการแก้ไขที่วิธีการจัดกลุ่มกิจกรรม การสอนไม่ยึดครู เป็นศูนย์กลางดังที่เคยปฏิบัติมา แต่เปลี่ยนไปยึดผู้เรียนหรือกิจกรรม เป็นศูนย์กลางแทน ซึ่งยึดกิจกรรมในกลุ่มเป็นสำคัญ การสอนเนื้อหาเกือบทุกตอนจะตามมา ค่ายกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกันเป็นการฝึกฝนให้เกิดความ มั่นยำและได้รับการฝึกอย่างทั่วถึง มีการตั้งหัวหน้ากลุ่มซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูสามารถจะ เป็นผู้นำและผู้ช่วยฝึกบทเรียนเพิ่มเติมให้แก่เพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า

หลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหา ความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกระบบ

โรงเรียน

4. เพื่อสร้าง เจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากล

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวสะกด และการออกเสียง
3. เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้โครงสร้างประโยคในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ตามระดับชั้น
4. เพื่อให้เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับระดับชั้น
5. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา
-----------------------	---------

การฟังและการพูด

1. ฟังและออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำ
ได้ | 1. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระ
พยัญชนะ ตัวอักษร และคำภายใน
วงศัพท์ 800 คำ |
|---|---|

จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา
2. สามารถฟังและเข้าใจความหมายของคำและประโยค 3. สามารถใช้คำพูดและเลือกใช้ถ้อยคำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายตามที่ต้องการ	2. ข้อความและโครงสร้างง่าย เช่น ประโยคคำสั่ง บอกเล่า คำถาม คำทอบบสนั้น ๆ และสถานการณ์ที่สร้างขึ้น
การอ่าน	
1. ประสมอักษร และอ่านออกเสียงได้ 2. สามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้ 3. สามารถใช้พจนานุกรมได้	1. การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือ คำและข้อความให้ถูกต้องตามจังหวะ และวรรคตอน 2. การอ่านเรื่องที่ใช้ศัพท์ และรูปประโยค ภายในวงที่กำหนด เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัย 3. การอ่านในใจ เพื่อจับใจความ 4. การใช้พจนานุกรม
การเขียน	
1. คัดและลอกแบบตัวอักษร เป็นคำและข้อความตามที่กำหนดได้ 2. เขียนคำและประโยคตามคำบอกได้ 3. เขียนประโยคโดยใช้คำและโครงสร้างที่เรียนมาได้	1. การคัดและลอกแบบตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์ และตัวเขียนตามแบบที่กำหนด 2. เขียนคำตามคำบอก ทอบบคำตามเขียน ประโยคสั้น ๆ รวมทั้งการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

จากจุดประสงค์ที่มุ่งไว้ในหลักสูตร ประกอบกับการพิจารณาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาในอดีต คณะกรรมการร่างหลักสูตรและสื่อการเรียนจึงได้เขียน หนังสือชุดหนึ่งชื่อ English Is Fun โดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ยึดผู้เรียนและกิจกรรมเป็นศูนย์กลางในการสอนและถือหลักการใหญ่ดังนี้ คือ

1. ปริมาณของเนื้อหาที่นักเรียนเรียนนั้น ไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการใช้ภาษาที่นักเรียนมาได้แท้จริง และทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
2. ในการสอนภาษาอังกฤษนั้นถือว่า นักเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุด นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อฝึก และใช้ภาษา ครูมีหน้าที่ในการจัดกลุ่มและป้อนงานให้แก่กลุ่มทำ
3. การเรียนการสอนดำเนินไปโดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน นักเรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อค้นหา หรือประจักษ์รูปร่างของเพื่อสอบถามเรื่องราวที่คงการทราบ หรือ เพื่อแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ต่าง ๆ ครูมีบทบาทในฐานะเป็นผู้จัดกิจกรรม ผู้ให้คำอธิบายว่าในกิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนจะคงทำอะไรบ้างและเป็นผู้แนะในการฝึกภาษา
4. ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน แสดงได้ด้วยการที่นักเรียนเข้าใจความหมายของภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที มีใช้เพียงแต่สามารถตอบคำถามในข้อสอบได้อย่างถูกต้องเท่านั้น

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู English Is Fun นั้นยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีบทบาทมากที่สุด โดยมีการเสนอแนะขั้นตอนของกิจกรรม เวลาและวิธีสอน ไว้โดยละเอียด ซึ่งช่วยให้ครูสามารถนำไปใช้ได้ทันที

หลังจากได้มีการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สุ่มเทียบ แก่นมณี (2524 : 101) ได้ทำการศึกษาและประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคทั่วไปที่ครูพบขณะทดลองใช้หลักสูตร มีหลายอย่าง เช่น ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้นเนื่องมาจากเด็กมีสติปัญญาแตกต่างกันมาก แต่ละคนมาจากครอบครัวที่มีสิ่งแวดล้อมต่างกัน ทำให้เด็กบางคนไม่มีความพร้อมทางครอบครัว

ทองชากเรียนบ่อย และเรียนไม่ทันเพื่อน เมื่อทำกิจกรรมเด็กที่เรียนอ่อนมักจะทำไม่ได้เด็กส่วนมากชอบทำกิจกรรมและไม่ชอบเรียน เด็กเขียนไม่เก่งและลายมือไม่สวยเพราะ ไม่มีแบบฝึกหัดให้เขียนมาก และจากการที่ตัวผู้วิจัยได้สอบถามครูผู้สอนหลายท่านถึงวิธีการสอน และการฝึกกิจกรรมกลุ่มตามแผนการสอนในคู่มือครูถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในค่านทักษะต่าง ๆ ปรากฏว่าครูส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีการสอนตามแผนการสอนนั้น ทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะมีกิจกรรมให้เด็กได้เล่น แต่เด็กมักจะชอบในค่านทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน ส่วนทักษะการพูดนั้นทำให้เด็กกล้าที่จะพูด แต่พูดไม่ชัดซึ่งอาจจะเป็นเพราะเด็กฝึกกันเองแล้วครูดูแลไม่ทั่วถึงและตัวผู้สอนเองก็ยังไม่มีความสับสนในค่านเทคนิคและวิธีการสอนตามแผนการสอนในคู่มือครูที่กำหนดมาให้

หลังจากที่ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษและพบปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแล้ว คณะกรรมการร่างหลักสูตรและสื่อการเรียนจึงได้พยายามเน้นถึงอุปกรณ์หรือสื่อที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การสอนได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ ละเมียด ลิมอักษร (2517 : 158) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า มุ่งให้นักเรียนเรียนจากประสบการณ์หรือค้นคว้าทดลองจนเกิดความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ นักเรียนไม่ได้เรียนจากคำบอกเล่าของครูอย่างแต่ก่อนการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงต้องอาศัยอุปกรณ์การสอนมากขึ้น เพื่อช่วยให้เด็กมีความเข้าใจ และเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ขึ้น

ทางด้านผู้บริหารการศึกษาเองก็ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้สื่อการสอนมากและให้ความสนับสนุนเป็นอย่างดี จึงจะเห็นได้จากรายงานการวิจัยของกรมวิชาการ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประชาบาล กรมวิชาการกล่าวถึงหลักสูตรพุทธศักราช 2521 ว่ากำหนดให้ครูใช้อุปกรณ์และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาก และทางฝ่ายบริหารก็พยายามจัดหางบประมาณให้แก่โรงเรียน นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา แต่มีข้อสังเกตว่า ทำอย่างไรครูจะใช้อุปกรณ์ที่ทางกระทรวงศึกษาธิการจัดหาให้ได้อย่างคุ้มค่าและในการจัดอุปกรณ์ให้ครูได้มีโอกาสเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนการสอนหรือการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนและจัดกิจกรรมการสอนหรือไม่

นอกจากนี้โรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีได้เลือกวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก

ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และกรมวิชาการได้จัดทำสื่อสำเร็จรูปประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้น ทางสพช. เห็นว่ามีประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงได้จัดส่งให้แก่จังหวัดที่เลือกภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีมีโอกาสได้รับสื่อสำเร็จรูปประกอบการสอนครบชุดทั้งที่จังหวัดอื่นยังได้ไม่ครบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมและสื่อสำเร็จรูปประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษว่า ครูผู้สอนได้ใช้กิจกรรมและสื่อสำเร็จรูปที่ทางสพช. ได้จัดทำให้ ความที่มีแนะนำไว้ในคู่มือครูหรือไม่ ซึ่งอาจมีผลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนและ เพื่อจะเสนอผลวิจัยนี้คือ ผู้บริหารการศึกษาของจังหวัดปทุมธานี นำไปใช้ประกอบการพิจารณาในการหาวิธีที่จะปรับปรุงและสนับสนุนให้ครูได้ใช้กิจกรรมและสื่อสำเร็จรูปประกอบการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้กิจกรรมและสื่อการสอนสำเร็จรูปตามคู่มือครู English Is Fun Book III ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้กิจกรรมและสื่อการสอนสำเร็จรูปตามคู่มือครู English Is Fun Book III ในจังหวัดปทุมธานี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานีเท่านั้น
2. การสังเกตพฤติกรรมครูเป็นสังเกตเฉพาะพฤติกรรมที่ครูแสดงในการใช้กิจกรรมและสื่อการสอนสำเร็จรูปของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ตามหนังสือ English Is Fun Book III เฉพาะบทที่ 7-8

ข้อตกลงเบื้องต้น

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 2 ฉบับ คือแบบสังเกตพฤติกรรมของครูในการใช้กิจกรรมสื่อการสอนสำเร็จรูปและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมและ

สื่อการสอนสำเร็จรูปวิชาภาษาอังกฤษได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วถือว่าครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ต้องการและเชื่อถือได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครูภาษาอังกฤษ English Is Fun โดยเฉพาะเกี่ยวกับ การใช้กิจกรรมและสื่อการสอน
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้กิจกรรมและสื่อการสอนสำเร็จรูปตามคู่มือครู
3. เลือกตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปทุมธานี โดยการสุ่มแบบหลายชั้นคอน ได้ตัวอย่างประชากร 92 คน
4. สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบ เมื่อได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วผู้วิจัยได้นำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปทดลองเบื้องต้นกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปทุมธานีที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขจัดทำเป็นเครื่องมือ ฉบับสมบูรณ์นำไปใช้กับตัวอย่าง ประชากร
5. นำข้อมูลที่ได้ออกมาวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา นำมาสรุปผลการวิจัย

ค่าจำกัดความ

1. พฤติกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่ครูแสดงออกมาในการสอนและกิริยาท่าทางที่สามารถสังเกตได้ในการสอนภาษาอังกฤษ
2. กิจกรรม หมายถึง กิจกรรมการสอนต่างๆ ตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 7-8

3. สื่อการสอนสำเร็จรูป หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ ใ้แก่ บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค แผนภูมิเพลง รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน ที่กำหนดไว้ในคู่มือครูที่ครูใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายและการฝึกทักษะให้แก่ นักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนในบทเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเสนอแนะผู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้กิจกรรมและสื่อการสอนสำเร็จรูปตามคู่มือครูต่อไป
2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับจังหวัดปทุมธานี ในการนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น